moodustusele. Eelmisist on palju tüübilisemad Marja- ja Hobusemägi. Marjamägi asub Meoskist edelas ja kulgeb 1 km : i pikkuselt Tedre ja Turu talu vahel, esitades pikerguse, ent sopilise põhijoonega kaksikkuppel-mäge. Ta lõunapoolset osa nimetatakse Väike-Marjamäeks, põhjapoolset Suur-Marjamäeks. Viimane on esimesest peaaegu kaks korda kõrgem ja selgejooneline kuppel. Mõlemi vahel on lehtrikujuline lohk endiste veevoolu-sängidega. Suur-Marjamäe põhja- ja kirdenõlv on tähelepanu-väärilselt järsk (20°—35°) ja avab avara vaate põhja pool asuvale Hobusemäele. Hobusemägi on pikem ja kitsam ning põhijoonelt ja kujult rohkem seljakut meeldetuletav, ent üldiselt eelmise laadiline — Pühajärve tasemelt üle 100 m : i kõrge, hobuse, pigemini kahe küüruga kaameli seljaga sarnastuv mägi. „Küürude"

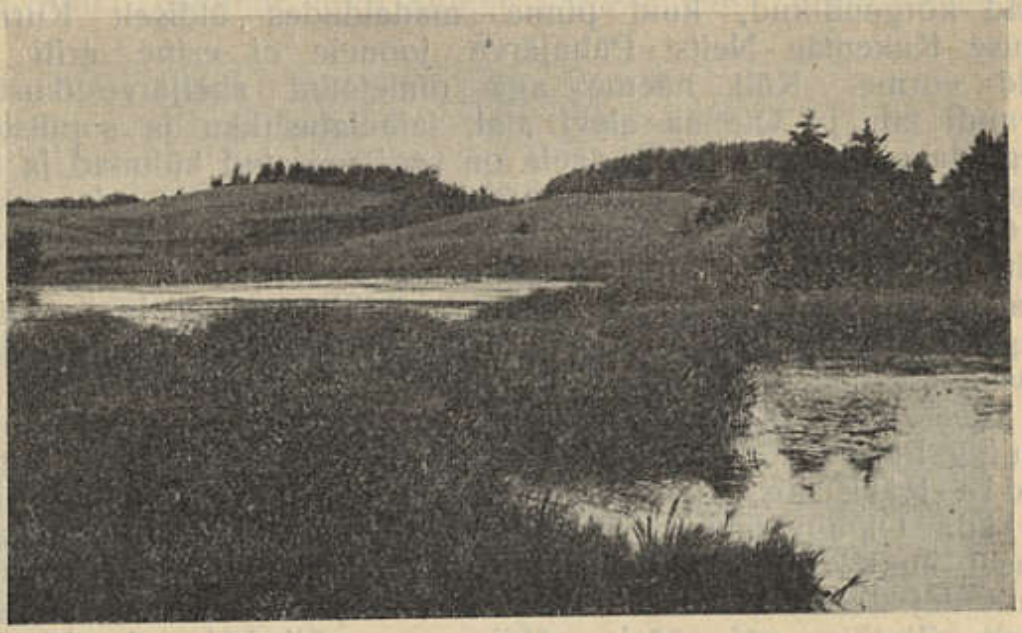

E. Witoff'i foto.

86. joon. Maastik Lutsu veski juures. Arulast 1.5 km kagus.

vahel on kaks lehtrit: ülemine 8, alumine umb. 12—14 m sügav ja ühendatud sälkorukesega. Nagu Marjamäelgi, madaldub ka Hobusemäe lõunanõlv aeglaselt, kuna teised, eriti loodenõlv, on järsemad (kuni 35°).

Kingud ja vaarad valitsevad ka Pühajärvest edelas ja läänes, Juusa järve ümber. Voki jõe ja Pühajärve ning Väike-Emajõe vahel asuvad kolm laiemaulatuslist kõrgendikku: kõrgendik, millel asub Voki mõisa, siis Kitsemägi ja lamedam Põiklema künnis. Viimane on umb. 0.7 km lai ja kaks korda pikem künnismägi, mille kõrgus Juusa järve taseme suhtes 56 m. Üldiselt tõuseb reljeef Käärike, Torni ja Arula järvest lääne poole. Arula ja Lendri järve vahel ei ole ta nii rahutu ega vahelduv kui läänes, kihelkonna piiril ja Käärike järvest edelas (86. joon.). Siin esinevad suuremad vaarad Lokumatsi (rel. kõrgus 38 m), Rebase (42 m), Pilme (35 m), Lendre (45 m) talu juures jm., kuna

Tartumaa, lk. 322